

TREBALL

Diari dels Treballadors de la Ciutat i del Camp

TREBALLADORS
DE TOTS ELS PAISOS:
UNIU-VOS

ANY 1. NUM. 5. — PREU, 15 CENTIMS

Edició del vespre

BARCELONA, DISSABTE, 25 JULIOL 1936

Magnífic discurs del camarada Joan Comorera, Secretari General del Partit Socialista Unificat

«La lliçó d'octubre quedava nova-
ment palesa com la veritat fona-
mental de tots els èxits de la clas-

se obrera i assegurava un triomf
total del proletariat en totes les
accions en què es presentés unit»

Després de la victòria de les forces populars

Fa cinc dies que les forces populars amb fermesa. Cal obtenir ja de moment han obtingut la primera escalant victòria contra el feixisme, en lluita directa amb les seves institucions armades. Aquest triomf de l'exercit dels treballadors ja abirà als seus promotores uns esplendids horitzons per a lliur futur i augmenta les possibilitats immediates de la magnifica força social que representen els que fan herosament van lluitar i van anorrear les organitzacions reactionaries que volien un retorn als segles passats de les relacions que manaven entre els homes.

El proletariat que va combatre el feixisme al carrer va sentir-se aplaudit sota una mateixa bandera per ració espontània, per intuïció pura dels afanyys de triomf i de victòria. En la lluita de diumenge passat, les forces obres van deixar de banda antics recels subjectius i van abraçar-se en un magnífic estor de confiança i d'estímul. Colze a colze van lluitar i van morir obres de totes les organitzacions. Aleshores no hi havia distincions. Sota la legió del treball combinació i queien els grans vencedors d'avui i de demà. Els treballadors, units tots dintre d'un sol front, van demostrar què son l'onada devastadora que res no pot deturar. La lliçó d'octubre quedava nova-ment palesa com la veritat fonamental de tots els èxits de la classe obrera i assegurava un triomf total del proletariat en totes les accions en què es presentés unit.

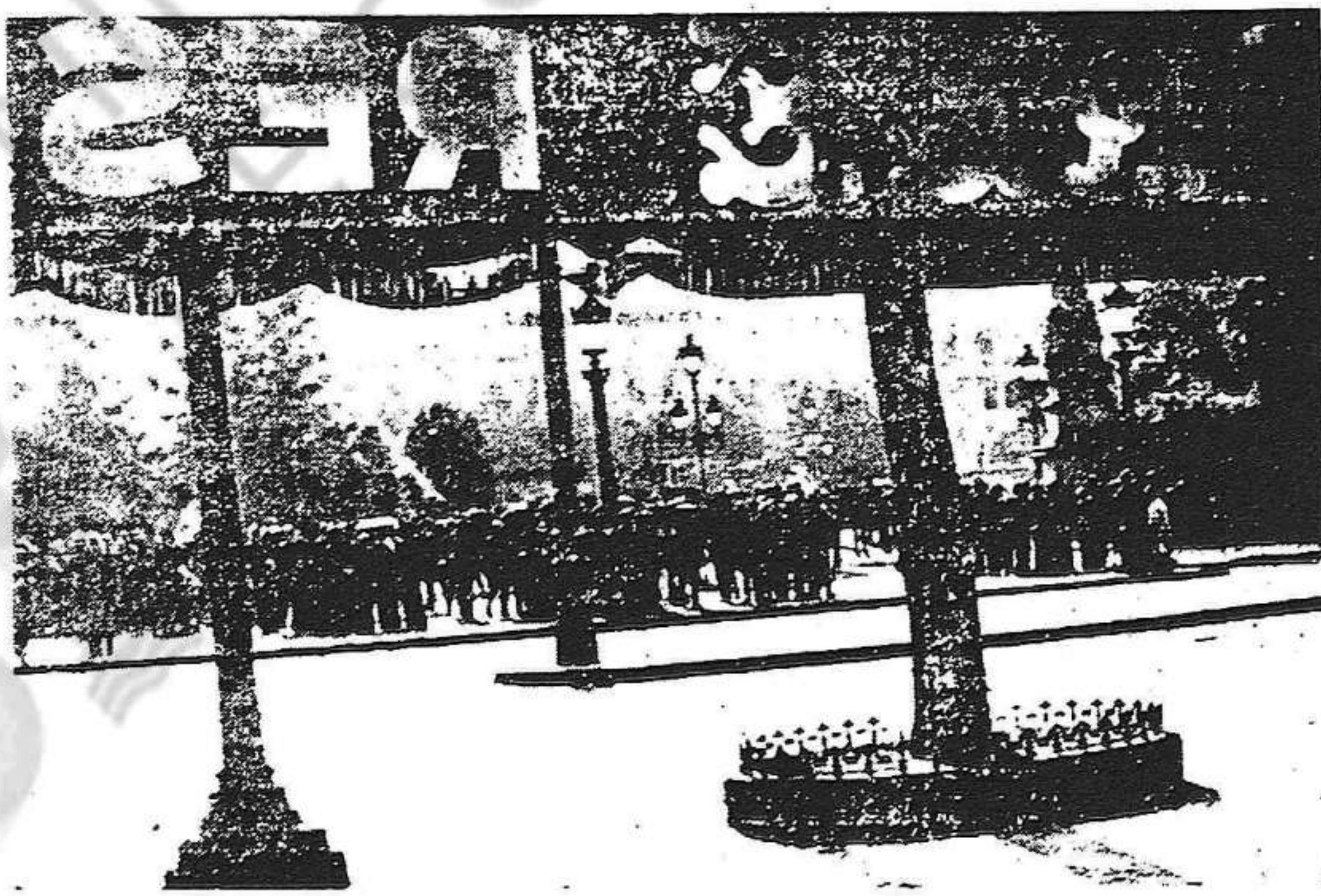
* * *

Estem a cinc dies de la victòria i malgrat que el feixisme no esfigui totalment dominat, les seves hores de vida són molt poques. L'accio de la classe obrera l'ha destruït totalment i si aquesta acció continua forma com fins ara no és fàcil que pugui refer-se. Però heus ací que ara se'n presenta una nova fase de la lluita. Després del triomf cal administrar la victòria, cal reformar-la i consolidar-la. I totes les perspectives que se'n presenten cal convertir-les en realitats immediates. Actualment, doncs, davant del futur de la classe obrera es presenta un esdevenidor de redempció total, si el triomf aconsegueix ser administrat de cara als interessos generals dels treballadors, que estan per damunt de tot i de tothom. Els sagrats interessos de la Revolució, del triomf absolut de les idees de progrés i de justícia, estan a l'estat de les classes populars i amb els homes que les dirigixen.

Tota la lluita portada durant segles i segles d'esclavitud inhumana, avui sembla que ha arribat a la meta de la victòria. Els treballadors que amb tanta fermeza van lluitar a la barricada han de continuar llur tasca amb igual braç, amb la mateixa fermeza i amb el mateix esperit de sacrifici que caracteriza la lluita d'aquests dies. Els companys que van caure anaven tots direcció a un mateix objectiu que plena per damunt de totes les lluites d'organització. Els companys que van caure oferien llur vida jove i plena d'ambicions a la causa dels treballadors. Els que resten lluitants no ens hem d'oblidar que la victòria fou aconseguida amb l'esperit de tots. I que sense aquest esforç unit no hauria estat possible el triomf. Si la classe obrera va derrotar el feixisme fou per la força que representa la unió de tots els treballadors sota un mateix front de lluita.

* * *

Vivim unes hores decisives. Unes hores en les quals cal prendre totes les mesures. El ritme dels esdeveniments ens imposa una marxa accelerada que nosaltres hem de seguir, sense, però, de precipitar-nos massa. Cal anar endavant amb decisió i

A la plaça de Catalunya, a primeres hores del matí de diumenge. Els assassins feixistes-militars simulen fraternitzar amb el poble i guàrdia d'assalt, per burlar la bona fe popular i girar-se moments després al crit de «Viva el Fascio!». Covards i traidors, a més de criminals!

UN POBLE EN ARMES

No han estat prou exaltades les veus dels Partits obrers, denunciants la xistes hostilitats pels heroics treballadors, que mantenien, sota el terror militar-feixista, la vaga general.

Les zones a mans del Front Popular van enviant refugis i cada dia es conquisten noves posicions.

Ningú no pot contra la voluntat d'un poble en defensa de les seves llibertats.

Ningú no podrà contra un poble unit, en defensa d'ell mateix.

Cal mantenir, organitzar, reforçar aquesta unitat que és el Front de tot el poble.

Per cap motiu no ha de trencar-se aquesta unitat de totes les forces populars que juntes han de batir els criminals i assassins feixistes i juntes han de laborar per una nova Espanya i per una nova Catalunya lliure. Riuament unida amb els altres pobles d'Espanya, que doni començ a una nova era d'avenç i de progrés.

L'anistiat dels pobles s'estreny més encara en aquestes hores de guerra civil, encara pels que tothom parlen de "Patria" i que hauran de respondre de llurs crims.

Aixafats ells, lluorada la "patria" dels seus enemics de sempre, dels militars feixistes i monàrquics, i dels terrabuitants i capitalistes, dels frares i capellans que amb ells han estat sempre per conspirar i traer per lluitar contra la "patria", aquesta ressortirà més gran i més potent, perquè el seu nom significarà el poble i aquest seran els treballadors manuals i intel·lectuals que contribuiran a fer-la gran i els homes que en els cossos armats de la República s'han mantingut adhéixer al règim i s'han fusionat amb el poble contra tots els traidors i contra tots els bandits.

Vivim unes hores decisives. Unes hores en les quals cal prendre totes les mesures. El ritme dels esdeveniments ens imposa una marxa accelerada que nosaltres hem de seguir, sense, però, de precipitar-nos massa. Cal anar endavant amb decisió i

L'heroisme del poble madrileny

En este tránsito de dolor, en este tránsito dramático, intensamente trágico, constituye España el espectáculo del mundo. El mundo entero tiene puestos en nosotros sus ojos. Quizás algunos entre quienes me escuchan suponen que lo que acabo de decir es orden al cumplimiento de mis predicaciones lo repite una jactancia más pueril, más mezquina, más menguada, más desdorable en estos instantes tan críticos para España. Para dejar compensada esa jactancia si tal la reputaran algunos de los que me escuchan, voy a hacer esta confesión de un error mío, error que no podíais callar dejándolo en la intimidad de mi pecho, porque nadie me obligaba a la confesión, por quanto que en este aspecto yo no había hecho públicamente ninguna clase de predicaciones. La compensación que ofrezco a esta jactancia es la confesión del error siguiente. En que yo estaba al suponer que el pueblo madrileño — que me perdona esta suposición — que ahora confieso — que el pueblo madrileño no era capaz de llegar al grado de heroísmo y bravura de fortalecimiento ciudadano de virilidad en suma de que ha dado ejemplo en estas jornadas que habrá de quedar incorporadas, escritas con letras de sangre a la historia de nuestra patria. Yo no creí que el proletariado de Madrid, todos sus elementos populares, hubieran sido capaces de realizarlo, lo que han realizado.

Y ahora, puesto que vuestra curiosidad está más legítimamente prendida de la información que de las palabras que tengo hoy de lucha y alma de soñadores, voy a daros yo mi información. Confieso que a la hora actual, en los días que van transcurriendo desde que se inició en la plaza de Madrid la subversión militar, hoy en declive, no he escuchado una referencia radiotelefónica, ni he leído línea de periódico. Mi atención ha estado atenta a los problemas del momento, y adherido inmediatamente al Gobierno de la República, sirviéndole con la dignidad de un ordenanza, viviendo la vida dramática de estas jornadas al minuto. No me interesa nada de lo retrovisorio, no ha querido enterarme de nada de lo que había pasado, sino de lo que está sucediendo y de lo que iba a suceder. Por consiguiente mi atención ha estado completamente separada de la Prensa y de las impresiones radiotelefónicas. La información que yo voy a daros es la mía, la que he vivido yo y al mismo tiempo que no sé si me expongo a contradicciones con las versiones radiotelefónicas y la Prensa que hayan llegado hasta vosotros. Pero yo tengo, entre mis cualidades, que mi soberbia me veda callar. Si de profunda observación de los hechos y de los hombres, y a través de tales observaciones mías, no sé en qué los justifico inmediatas a mí, sino que también enfoqué la contemplación panorámica del país en guerra civil. Vais a encontrar ahora reflejada esa información después de pasada por el tamiz de mi espíritu, pero con una absoluta imparcialidad, porque no creo en la eficacia del embuste ni creo tampoco en estos momentos en la eficacia del distimulo, en la eficacia de la deformación y mucho menos en la eficacia de la hipérbole. La verdad desnuda.

La unié de les multituds espanyoles

Empiezo por confesar — lo he dicho antes — que estamos ante la subversión de mayor magnitud que haya podido registrarse hasta ahora la historia de España. Y esa subversión está en franca declive. Yo no me desmarqué en impropios, que serían inútiles, dirigidos a quienes han producido esta subversión. Tengo la seguridad, y muchos de ellos sentirán temblando el alma en estos instantes, cuando llegue hasta lo profundo de ellos mismo, el descubrir que en el crimen que han cometido, en el crimen monstruoso, han incurrido en una enorme equivocación y la equivocación procede de suponer a las multitudes españolas totalmente desvinculadas de las conquistas que para ellas significó la República democrática. Ciertos que entre los sectores, y entre uno de ellos me encuadro, ya que hay fuerzas las principales, en que el régimen se sustenta, que no se conforman, porque ello no calma sus aspiraciones con las conquistas que en el orden social y político representa la República; pero todos, todos, con una visión exacta de la realidad, se dan cuenta perfecta, y en los momentos de la lucha, lo han sentido son su unión tenaz y brava, que no pueden consentir en nuestro país un retroceso político social.

Habréis advertido que sin querer, dejámonos llevar por mi temperamento, he desviado circunstancialmente con mis propósitos de información.

El desplaçament, fracàs de la subversió

A mí entender el movimiento subversivo está perdido desde el instante mismo en que le faltó una de sus piezas más fundamentales. Esta pieza fundamental a que alude fué la escuadra, la Armada española. Contaban quienes han preparado la subversión con la adhesión incondicional de la flota de guerra española. Esta flota de guerra española está al lado del Gobierno de la República. Ciertos que ello ha sido posible después de derrocar los mandos con todos los cuales contaban. Pero regida la Armada española por el

Un discurs del camarada Indalecio Prieto

«Estamos en medio de la subversión más honda, más profunda, más cruenta, más asoladora de todas cuantas haya podido registrar hasta hoy la Historia de España»

mentos que ostentan los puestos de mando, en los puentes de cada uno de los barcos, por hijos del pueblo. Imposibilitan la aportación a los campos de la lucha de la península del ejército de África, ejército de África que naturalmente, por la misión que allí desempeña es un ejército cuyas unidades tienen que ser de mayor eficiencia que las unidades peninsulares. El ejército de África, sus diezgantes báculos no pueden pasar el Estrecho; quedan allí confinados. Ahora bien, garniciones españolas que me escuchan pidiendo a todos que rindáis vuestras posiciones partidistas y vuestras pasiones parciales en estos momentos de lucha para el reconocimiento de un hecho, a mi juicio monstruoso de un hecho, y es este: de que los directivos de la subversión no hayan vacilado en colocar a España en el piano internacional, en circunstancia delicadísima, provocando la subversión en territorios que no son de plena soberanía nacional. España, a través de diversos Tratados internacionales, tiene una jurisdicción circunscripta, muy limitada, incluso con una soberanía superior a la del sultán, que sólo circunstancialmente se delega en Japón, tiene una misión de protectorado sobre una zona del antiguo Imperio Marroquí, y es lamentable, triste, dolorosísimo, que quienes hayan querido sustraer el régimen de España, no hayan vaciado en llevar la lucha a un territorio en el cual la disciplina, el acatamiento a las instituciones, la corrección en la conducta son prendas inexcusables de garantía de que España sabe cumplir allí la misión de otras potencias que de convenio con ella la comisionaron. Y tras esto, quizás, en eso se ha producido el fracaso inicial de ver la escuadra española cortar todo posible envío de fuerzas peninsulares. Pero también he de lamentar que se hayan producido incidentes verdaderamente peligrosos para el prestigio de España, para el prestigio de España que es patrimonio común, que a los puentes mismos de Tanger y hasta en la misma dársena de la plaza inglesa de Gibraltar. No han debido de medir bien, dominados por la pasión, la responsabilidad, la responsabilidad histórica, mucha más alta que esa otra que con una gallardía profesional pueden perfectamente desandar de jugarse la carrera, al destino, al porvenir, la vida, que yo ascepto en el enemigo todas esas cualidades que quedan apuntadas en esos últimos párrafos.

L'apatia bèlica dels soldats rebels

Pero bien hubiera estado que puesto que tan soberados de medios se creían contar, hubieran limitado su acción a esa tierra española constante escenario de desventuras que ahora siente sobre sus entrañas palpitar esta inmensa tragedia. Pues bien, volviendo al relato, la subversión fracasó allí al desencuadrarse una de las piezas principales, y luego se desarticular otra en la sombría a Madrid. Sabeis, lo sabéis todos, como se riñó el cuartel de la Montaña, después de una lucha brava, y como tras de esta rendición el movimiento quedó totalmente desarticulado en Madrid.

Por cinco sitios distintos simultáneamente, en los dos días anteriores a este que está finalizando cuando os hablo, han incurrido en una enorme equivocación y la equivocación procede de suponer a las multitudes españolas totalmente desvinculadas de las conquistas que para ellas significa la República democrática. Ciertos que entre los sectores, y entre uno de ellos me encuadro, ya que hay fuerzas las principales, en que el régimen se sustenta, que no se conforman, porque ello no calma sus aspiraciones con las conquistas que en el orden social y político representa la República; pero todos, todos, con una visión exacta de la realidad, se dan cuenta perfecta, y en los momentos de la lucha, lo han sentido son su unión tenaz y brava, que no pueden consentir en nuestro país un retroceso político social.

Habréis advertido que sin querer, dejámonos llevar por mi temperamento, he desviado circunstancialmente con mis propósitos de información.

El desplaçament, fracàs de la subversió

A mí entender el movimiento subversivo está perdido desde el instante mismo en que le faltó una de sus piezas más fundamentales. Esta pieza fundamental a que alude fué la escuadra, la Armada española. Contaban quienes han preparado la subversión con la adhesión incondicional de la flota de guerra española. Esta flota de guerra española está al lado del Gobierno de la República. Ciertos que ello ha sido posible después de derrocar los mandos con todos los cuales contaban. Pero regida la Armada española por el

están resplandecientes sitiados en Oviedo, en los puentes de cada uno de los barcos, por hijos del pueblo. Imposibilitan la aportación a los campos de la lucha de la península del ejército de África, ejército de África que naturalmente, por la misión que allí desempeña es un ejército cuyas unidades tienen que ser de mayor eficiencia que las unidades peninsulares.

El braó i l'entusiasme dels nostres a Madrid

Frente a todos los embustes que esa magia bruja de la radiotelefonía puede producir, entre los cuales figura el bulo de mi muerte, y en otros el de mi huida, yo he de decir que eso ha constituido para las milicias populares de Madrid, bisoñas, mal encuadradas, un triunfo aleccionador que anocheció se tradujo en las calles de la villa en manifestaciones populares. Toda la gente, una multitud abigarrada, la guardia civil al servicio del Gobierno, los guardias de asalto, fieles, los carabineros, los del pueblo entero de Madrid se juntaba por las ruas marchando en avalancha inmenso, formando un cortejo de entusiasmo caluroso que emocionaba y arrancaba lágrimas a hombres que tienen, por el contacto con las multitudes, una sensibilidad.

Pues bien: no solo debemos y podemos hablar de los combates victoriosos librados en los picachos de la sierra del Guadarrama, acceso más fácil a Madrid procedente del Norte y del Noroeste por la carretera de Aragón. Se quisiera asegurar una resistencia, que yo quiero calificar de heroica por parte de los elementos que defendieron aquella antigua ciudad. Once horas duró el combate. Y ese combate terminó con una victoria aplastante de las fuerzas sitiadas al Gobierno, con la rendición de Guadalajara. Carretera de Aragón adelante, carretera de Soria arriba, iban impetuosa al encuentro de fuerzas que se dicen salir de pueblos más norteafricanos y que hasta ahora, salvo avanzadas exploradoras por cierto todas ellas desprovistas de audacia, no han dado fe de vida. Ese es Madrid. ¡Ah! Ese es Madrid, muy distinto al que presentan las informaciones falsas, según las cuales Madrid está sitiado sufriendo la angustia de un asedio y la tortura de una falta de víveres. En Madrid hay de todo, y asedio no sufre ninguno. No hay más angustia, entre el calor vivo de las multitudes, no hay más angustia que la de este calor del estío madrileño, verdaderamente abrumador. En Madrid, por lo demás, yo no diré que sea el Madrid normal, porque el Madrid normal es un Madrid relativamente silencioso en esta época de la canícula, en la que se abandona una gran parte de sus habitantes. Madrid, en estos días, es un Madrid rugido de jubilo, de algarabía y de entusiasmo. Esto es Madrid.

Què és l'Espanya que lluita?

Ahora bien: vosotros, silenciosos oyentes míos, tenéis derecho a formular en silencio esta pregunta: Bien, si, te creemos, eso será Madrid, ¿pero qué es España? Pues lo voy a decir:

Yo he comunicado radiotelefónicamente durante el día de hoy, al Morte de España. Todo el Cantábrico es nuestro. Santander, Vizcaya, Guipúzcoa. En Asturias, en herética nuevamente manifestada, la de los marineros. Están sitiados en Oviedo el coronel Aranda, con todas las fuerzas que están al servicio de aquella Comandancia militar, extraordinariamente dotada, es cierto, desde los sucesos de octubre de 1934. No niego ésta por la cantidad y por la selección a las fuerzas que manda el coronel Aranda. No niego tampoco inteligencia a este militar, que es quizá — yo rindo justicia a los enemigos — uno de los militares más perfectamente conocedor de su oficio. ¡Ah! Pero este conocimiento del coronel Aranda, que ha sido útil en la sorpresa y en el engaño, con respecto a la tactitudo en las horas preliminares de su sublevación, son totalmente inútiles.

A estas horas están encerrados en Oviedo

los estando resplandecientes sitiados en Oviedo, y la generosidad de los mineros asturianos es esta: aquejando verdaderos elementos, disponen incluso de artillería, fuerza sobrada para tomar a Oviedo, renuncian de momento al asedio, queriendo evitar la torrentera de sangre que nuevamente va a correr por las ruas de la vieja ciudad, del cuna, y queriendo aguardar a que en la inteligencia del coronel Aranda entre el desenvenamiento de que aquellos asilios que esperan son totalmente imposibles y han pedido simplemente que a través de una pequeña misión sárea se haga entender al coronel Aranda que su resistencia es inútil, que su persistencia en el manejamiento de la subversión, que una vez que se gane la paciencia de estos hombres generacionales, puede traducirse en la página más ferocemente sangrienta de esta maldita subversión, que por bien de todos debería acabar inmediatamente.

Hay un viejo afiorismo militar que dice: «Plaza sitiada, plaza tomada». Al coronel Aranda, conocedor del terreno, no se le puede ocurrir la más aventurada idea de hacer una salida que supondría que equívocaría a que cuantos están a sus órdenes pereceran. «Auxilio? De donde, de dónde?» Si todos nos reclaman para mí. Angustiosamente lo pide Zaragoza por radio, amenazado por tres columnas que bajan de Guadalupe en diversas direcciones, y por esta otra que desbordando Guadalajara, marcha también en dirección a la ciudad de los Síos. La redoma Valladolid, lo exige Burgos y todos instan en que la situación es crítica, con aspecto de verdadera angustia. Y todo el litoral de Levante, todo de Cataluña a Málaga, es enteramente nuestro, es nuestro, unido a Madrid, por una densa ocupación que no se ha interrumpido, que no puede interrumpirse a través de la carretera de Cuenca y de Madrid.

Y old esta predicción, para que si se cumple siga cubriendo medios para dar más y más pueblos, que dentro de muy poco, al rayar del día próximo, cerrarán Angustiosamente que el pide Zaragoza por radio, amenazado por tres columnas que bajan de Guadalupe en diversas direcciones, y por esta otra que desbordando Guadalajara, marcha también en dirección a la ciudad de los Síos. La redoma Valladolid, lo exige Burgos y todos instan en que la situación es crítica, con aspecto de verdadera angustia. Y todo el litoral de Levante, todo el interior de Cataluña a Málaga, es enteramente nuestro, es nuestro, unido a Madrid, por una densa ocupación que no se ha interrumpido, que no puede interrumpirse a través de la carretera de Cuenca y de Madrid.

Pues bien, en esta subversión militar, habiendo fallado la sorpresa que es como pueden producirse todas las subversiones, digo que ha fallado la sorpresa porque ninguno de los directores del movimiento ha podido imaginar el volumen de la resistencia popular. Un ejército, parte de un ejército que actúa, siésses bien, no en territorio extranjero, sino en su propia patria, que no cuenta con la adhesión popular, con la adhesión del pueblo, ese ejército, por eficaces que fueran sus medios y son bien defectuosos aquéllos que disponen las fuerzas sublevadas, este ejército ferocemente tiene que encumbrarse, ello es fatal, inevitable, inevitable. No hay un Genio de la guerra entre los generales que acudillan esas fuerzas. Dejamos a salvo todos los respectos que los hombres merecen, y los muy particulares que ha rendido particularmente a uno de ellos. Però aunque fuera un Genio, aun que todo el espíritu de las milicias españolas desde Alcalá aquí, por una concentración prodigiosa y sobrehumana, acabara por vincularse en uno de ellos sus facultades no podrían llegar a transformar una realidad tan evidente como es ésta: el pueblo 'h' está con él, el pueblo está con el Gobierno.

Pues bien, en esta subversión militar, habiendo fallado la sorpresa que es como pueden producirse todas las subversiones, digo que ha fallado la sorpresa porque ninguno de los directores del movimiento ha podido imaginar el volumen de la resistencia popular. Un ejército, parte de un ejército que actúa, siésses bien, no en territorio extranjero, sino en su propia patria, que no cuenta con la adhesión popular, con la adhesión del pueblo, ese ejército, por eficaces que fueran sus medios y son bien defectuosos aquéllos que disponen las fuerzas sublevadas, este ejército ferocemente tiene que encumbrarse, ello es fatal, inevitable, inevitable. No hay un Genio de la guerra entre los generales que acudillan esas fuerzas. Dejamos a salvo todos los respectos que los hombres merecen, y los muy particulares que ha rendido particularmente a uno de ellos. Però aunque fuera un Genio, aun que todo el espíritu de las milicias españolas desde Alcalá aquí, por una concentración prodigiosa y sobrehumana, acabara por vincularse en uno de ellos sus facultades no podrían llegar a transformar una realidad tan evidente como es ésta: el pueblo 'h' está con él, el pueblo está con el Gobierno.

Y old esta predicción, para que si se cumple siga cubriendo medios para dar más y más pueblos, que dentro de muy poco, al rayar del día próximo, cerrarán Angustiosamente que el pide Zaragoza por radio, amenazado por tres columnas que bajan de Guadalupe en diversas direcciones, y por esta otra que desbordando Guadalajara, marcha también en dirección a la ciudad de los Síos. La redoma Valladolid, lo exige Burgos y todos instan en que la situación es crítica, con aspecto de verdadera angustia. Y todo el litoral de Levante, todo el interior de Cataluña a Málaga, es enteramente nuestro, es nuestro, unido a Madrid, por una densa ocupación que no se ha interrumpido, que no puede interrumpirse a través de la carretera de Cuenca y de Madrid.

Sacrifici sense glòria

¡Ah!, au error, au error, es creer expresar representativa del pueblo a los grupos de gentes-ejercicios ferocemente ataques, palizas, que se han adherido a las columnas. Yo he de rendirles este tributo, porque ello me obliga el respeto y el culto que siempre rindo a la verdad. Son estos pueblos los que formando en la vanguardia se batien y los grupos de oficiales tambien son los que se batien. Los soldados no sienten el impulso-acontecedor que engendra la pasión de los directores de este movimiento, así, y cuando esta es así y la masa de combatientes fluctua, porque no tiene moral combativa, por mucha, por grande, por temeraria que sea el valor de unos jefes, su esfuerzo es inutil. No tienen más que un camino, el del sacrificio, pero no tienen otro camino, el de la eficacia y el sacrificio inútil a veces ni siquieraenaltecido.

En estos combates, yo que soy un po-

La incapacitat dels faciosos

El error terrible de quienes han promovido y dirigido esta subversión consiste en no tener capacidad para predir exactamente la realidad. Voy a juzgar para esa dirección que sabréis permitirme en el propio pleno de la subversión de los insurrectos, de los rebeldes. Voy a descubrir que ninguna ambición, ambición personal de medro o de gloria que sea también ambiciones, y son ambiciones lamentables las de las glorias personales cuando se va en busca de ellas en daño de Ipueblo, voy a suponer que la ambición del medro y dando luego la del lucro, y hasta la de la gloria, están descontadas en este impulso. Voy a establecer el supuesto de que ellos creyeran que el régimen republicano llevaba rumores defectuosos, contenía enfermedades, causaba daños. Aceptemo a efectos de esta dirección. Pero sciso han creido que un daño infinitamente mayor el de esa terrible herida que están ahoriendo en el cuerpo de esta patria desangrada, está justificado por la corrección de daños que si existen en el mismo volumen que ellos los aprecian son infinitamente mayores.

Desprestigi davant el món

Y esa subversión inmensa que nos deja al descubierto ante el mundo, no es la propia entraña? Yo que soy español hasta el tuétano y que mis ideas internacionales no han quitado mi amor a España donde naci y en cuya tierra tráin a fundirme mis huesos, yo quiero llamar a la conciencia de todos, pero singularmente de esos hombres y ponerles ahora el espejo, aparte de aquellos sucesos iniciales a que antes me referí en una casa realmente ajena, que po era la propia y donde nuestra conducta debe ser más articulada y con aquellos incidentes posteriores, donde se llegó a arrojar bombas desde aviones elevados desde Marruecos casi en los malecones de la plaza de Gibraltar, consuelo sciso a esos hombres el espectáculo de que nuestros pueblos no usen abusos ejercidos de navíos extranjeros, que no vienen precisamente en visita de cortesía ni cumplimiento ritual, sino a asegurar la vida, y a proteger los intereses de sus subditos, como una declaración previa de nuestra incapacidad colectiva para asegurar esas vidas y esos intereses.

Meditelo, meditelo, meditelo! Yo no hare más reflexiones a cuenta de ello a hombres que tengan el alma cultivada por los efluvios de sentimientos delicados si en ellas hacen floración las ideas generales. Creo que basta simplemente esta iniciación para que quede clavada como yo quiero que quede esta impresión de una angustia, que si tiene algo en sí no es la angustia de una derrota que no se produce, que desplaza, que elimina, porque el triunfo nuestro es seguro, es definitivo, pero que tiene tantos y tantos y tantos metros cúbicos de sangre como ellos quieren. Su impotencia para mí es evidente. Su derrota está en mi espíritu registrada ya de modo incomparable. ¡Ah! y el valor supremo de los hombres es el de la abnegación. La bravura es cosa circunstancial, sciso inconsciente, pero contagiosa, como el miedo. Aquí, las masas populares se han contagiado de bravura, se han contagiado de valentía, se han contagiado el ardor. En las masas de los soldados hijos del pueblo, se ha contagiado el miedo. Entre estos dos contagios, de los cuales el valor de

De dissabte a dissabte

Episodis de la lluita antifeixista a Barcelona

Una avançada de la Revolució

Durant la nit del divendres dia 17, van arribar per Madrid els rumors d'una sublevació feixista a les terres del Marroc.

Els caps i oficials dels cosos de guàrdia a Madrid manifestaren al ministre de la Guerra que tots ells estaven al costat del Govern.

Miquel Aznar tornava precipitadament d'El Pardo i s'instal·lava al Palau Nacional.

Dissabte al matí, confirmada la notícia de la sublevació de les forces de l'Exèrcit espanyol a l'Africa, el Govern de la República redactava des de Madrid una nota en la qual es deia que una part de l'Exèrcit del Marroc havia aixecat unes armes contra la República que el moviment hauria quedat exclusivament circumscrit a determinades ciutats de la zona del Protectorat i que res absolutament res no havia succegit a la Península. Acabava diant que elements de les forces liberals no s'havien sublevat i que les forces de terra, mar i aire de la República es dirigien contra els sediciosos per reduir una gairebé energica un moviment insorgit i verterencós.

Dissabte, dia 18, tots els elements veritablement antifeixistes de Barcelona passaren la nit demanant armes a qui podia donar-les.

Lluís Companys al migdia d'aquell dissabte, havia dit als periodistes que comprenava amb les forces necessàries per a fer-se respectar i que no toleraria cap acte subversiu.

Pera a la matinada, situades les forces governamentals i les forces populars que s'hi en prengueren a la Península. Acabava diant que els elements de les forces liberals no s'havien sublevat i que les forces de terra, mar i aire de la República es dirigien contra els sediciosos per reduir una gairebé energica un moviment insorgit i verterencós.

Tot i així més tard, confirmava l'absoluta tranquilitat existent a tota la Península i que només havia pogut acusar adoptes al Marroc. De tots maneigs, havia sigut de detenir diversos gentils i caps i oficials complicats en el moviment. Aquesta acció del Govern es considerava suficient per a restablir la normalitat.

Totes aquestes notícies apareixien en els diaris de dissabte al vespre coincidint amb les del cop d'Estat nazi a Danzica.

Les masses antifeixistes vigilen

Però la classe treballadora estava a l'agost. Feia dies que tenia notícia de la preparació del moviment feixista i estava concentrada als locals polítics i sindicals vigilant qualsevol temptativa criminal.

Els nostres militants i els d'altres organitzacions obreres es preocupaven d'aconseguir armes. Arreplegaven totes les que podien. Assalteaven armeries i vaixells del port de Barcelona per tal de fersse amb uns fusells i pistoles. Divendres a la nit es feren algunes operacions amb èxit. Però el material era insuficient, esclar.

Dissabte, dia 18, tots els elements veritablement antifeixistes de Barcelona passaren la nit demanant armes a qui podia donar-les.

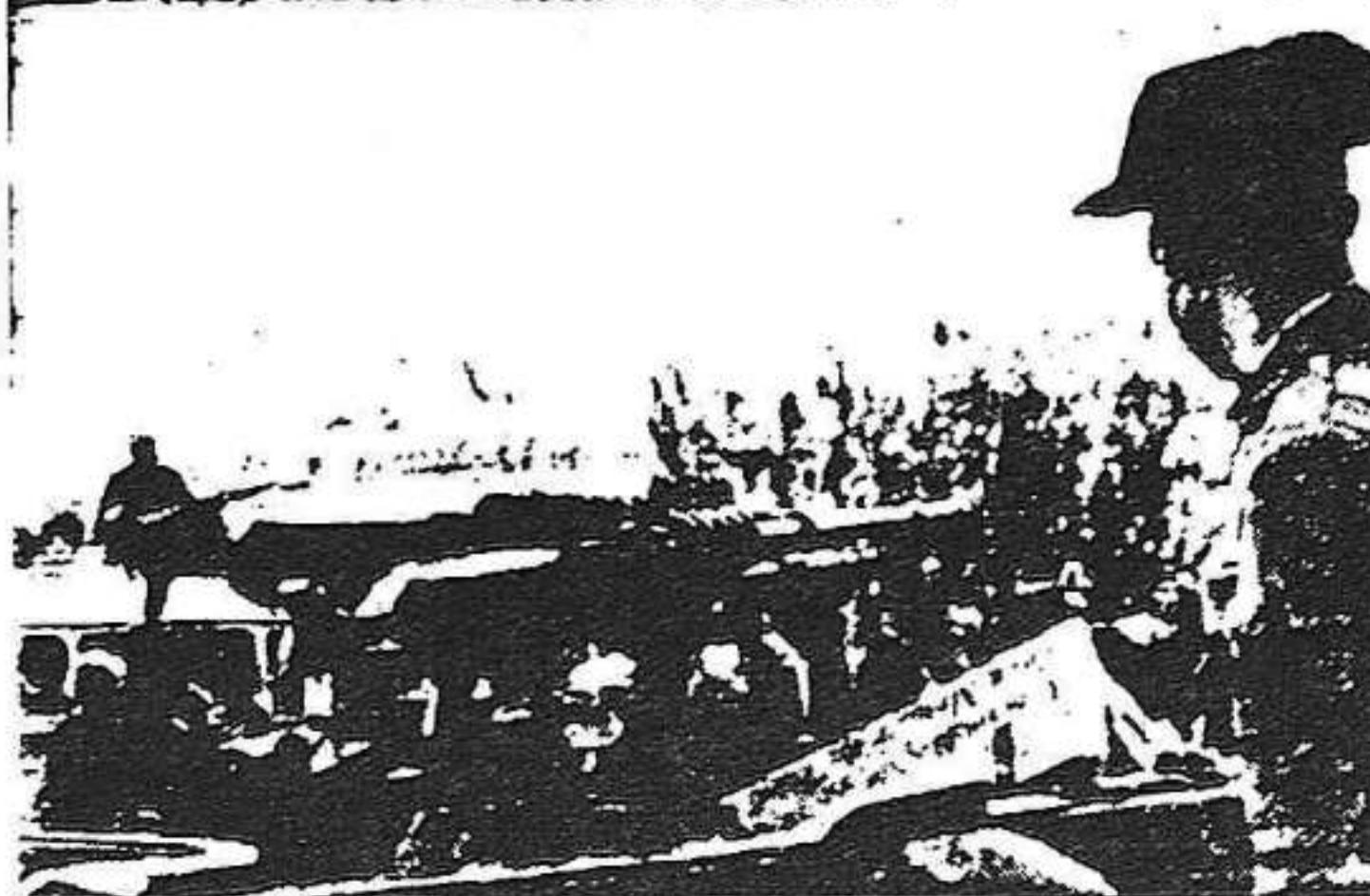
Lluís Companys al migdia d'aquell dissabte, havia dit als periodistes que comprenava amb les forces necessàries per a fer-se respectar i que no toleraria cap acte subversiu.

Pera a la matinada, situades les forces governamentals i les forces populars que s'hi en prengueren a la Península. Acabava diant que els elements de les forces liberals no s'havien sublevat i que les forces de terra, mar i aire de la República es dirigien contra els sediciosos per reduir una gairebé energica un moviment insorgit i verterencós.

Tot i així més tard, confirmava l'absoluta tranquilitat existent a tota la Península i que només havia pogut acusar adoptes al Marroc. De tots maneigs, havia sigut de detenir diversos gentils i caps i oficials complicats en el moviment. Aquesta acció del Govern es considerava suficient per a restablir la normalitat.

Totes aquestes notícies apareixien en els diaris de dissabte al vespre coincidint amb les del cop d'Estat nazi a Danzica.

Aixecat barricades a la Plaça d'Espanya preveient la intervenció de nous elements sublevats. Va escalar una granada damunt d'un grup que hi havia davant el

Les armes són en poder dels treballadors. Garantia segura que no ens prendran les nostres conquestes

carrer de Riego, i moriren vuit persones feixistes foren fets presoners i traslladats al zamfer del carrer d'Arbúza, una que arribà la guardia civil i es feu carcer d'ells. Els soldats quedaren en llibertat. Les masses populars volien fer justícia immediata, vista la quantitat de morts i ferits que havien tingut, però la guardia civil s'imposà i savia la pell dels feixistes.

La lluita a la plaça de la Universitat

La primera topada forta entre els feixistes i les masses populars, fou la de la Plaça de la Universitat.

La lluita es mantenia a la Plaça, al carrer de les Corts i a la Ronda de la Universitat.

Els militars volien seguir avançant cap a la Plaça de Catalunya. Però els lluitadors antifeixistes els obligaren a refugiar-se a l'edifici de la Universitat.

A la Plaça de la Universitat es pogueren veure perfectament elements barre-

Una part de l'exèrcit feixista aconseguió arribar a la Plaça de Catalunya.

Les forces feixistes ocuparen de bon principi els passos del capdamunt de l'Hotel Colom i el «Circulo del Ejercito y de la Armada». Finalment, fugint-se addicteos al règim i donant visques a la Pèpulica, aconseguiren lluir-se a la Telefònica i ocupar els llocs estratègics.

Mentre uns descansen al peu de la barricada, d'altres cuiten a allistar-se a les Milícies antifeixistes que abatran la reacció

jats amb les forces de l'Exèrcit que no eren pas militars. Anaven amb guerrera, casc militar i pantalons de païsà. Eren els elements de les organitzacions feixistes barcelonines, que feia dies que semblava que no existissin, tot i que periodistes com «Justícia Social Obrera» venien denunciant continuament certes maniobres demonstratives que no estaven sense fer res.

Les masses populars s'havien anat armanant amb una rapidesa extraordinària i acudien als llocs de perill disposades a tot. Cap a la una del migdia el combat prengué grans proporcions i s'arrabà al cos a cos. Una ambulància que s'acostà a recollir ferits, fou metrallada des de la Universitat pels feixistes criminals, que no respectaven res ni ningú.

Al cap d'una hora, concentrada una quantitat de força antifeixista a la Plaça, aconseguí assaltar l'edifici. Nombrosos caps i oficials i també alguns paisans Fournier.

El combat més formidable fou aquest de la Plaça de Catalunya. El nombre de morts i ferits fou tan enorme des dels primers moments que shague de tot car dues vegades perquè parcessin els tres. Es poguessin recollir els ferits. Els feixistes, però, ho aprofitaven per a metralhar totom.

Una vegada aconseguit els canons enemics i diverses metralladores, els forces antifeixistes feren latac decisiu i aconseguiren fer rendir els crims que s'havien refugiat a l'Hotel Colom al seu «Círculo» a la Maison Dorée i a la Telefonica.

El comportament dels assasins durant els combats de la Plaça de Catalunya es del més criminal que s'ha vist. Agafaven els que podien i en lluitaven fer-los presoners els afusellaven o denalt que es possessin més i més. Aquest fou el cas del nostre camardà Fournier.

CONSELLERIA DE GOVERNACIÓ

El conseller de Governació no rep els periodistes

Aquest migdia el conseller de Governació no ha rebut els periodistes pels que no tenia cap notícia sobre sortint per a comunicar.

El comissari d'Ordre Públic no té res de nou a comunicar.

A primeres d'ores d'aquesta tarda els periodistes han estat a la Comissaria general d'Ordre públic i han parlat amb el secretari del senyor Escofet, el qual pensava sortir cap a la Conselleria de Governació per la tarda, però amb el senyor Espanya.

Tot just s'havien engegat els primers trets, el poble començà a aixecar barricades al carrer de l'Hospital i a la Rambla

ULTIMA HORA

U. G. T.

Una altra derrota de les tropes feixistes

Les tropes republicanes han entrat a Albacete

La rendició dels sublevats d'Albacete

Madrid, 25. — S'ha aconseguit establir la comunicació amb Albacete. La ciutat s'ha rendit a les forces lleials després de resistir-se. Les forces sediciose que s'han rendit lluren tota mena d'armament i uniformes al Govern civil. La derrota dels rebels a la dita ciutat, que ha estat aconseguida per les forces del Govern, ho ha estat després de dos dies de bombardig per la nostra glòria aviació, que ho ha fet amb tanta pericia que ha produït els efectes morals suficients per aconseguir la rendició dels facciosos sense causar danys als edificis. La població civil no ha sofert baixes per l'aviació. Els llocs en què es trobaven amagats els facciosos foren previament localitzats pels serveis d'Aviació.

Tota la població civil s'ha llançat al carrer una vegada que les tropes lleials han penetrat a la població. La normalitat a la població quedà restaurada trencant Albacete, que no ha sofert cap danys, tornarà al seu aspecte normal.

Com a conseqüència de la conquesta es restabliran immediatament totes les comunicacions entre Madrid, Albacete, Múrcia, Alacant, Cartagena i València, tant per via ferrovià com per carretera, telefònica i telegràfica.

Una vegada més la victòria del Govern del poble ha posat de relleu la importància dels elements facciosos que s'han rendit sense condicions. Als pobles de la província la tranquilitat és absoluta. Des de la presa d'Albacete per les nostres tropes s'han restablert ràpidament les comunicacions amb els dits pobles i han començat a rebre's arribades al Govern, tant oficials com particulars.

Un altre avió feixista batut

Madrid, 25. — L'avio 1/12, que procedeix d'Africa, volà sobre Algècires, en demonstració hostil a les forces lleials al Govern, ha estat abatut per les forces de l'exèrcit de la República.

No es poden fer escorcolls sense autorització dels Comitès

Madrid, 25. — La U. G. T. recomana a les milícies que no practiquin escorcolls a domicili indegudament ni sense autorització expressa de les organitzacions respectives, i que en tot cas si calgués practicar-los sigui sempre amb la consideració deguda per a caure el menor perjudici possible entre de les necessitats inaudibles del moment.

Els soldats dels cossos dissolts s'han de presentar al Govern

Madrid, 25. — Ordre del ministeri de la Guerra:

Tots els soldats pertanyents als diversos regiments de la guarnició de Madrid hauran de presentar-se a lliur respectives ossernes per posar-se a les ordres del Govern. Els regiments i els casernes en què hauran de presentar-se els soldats, són els següents: Regiment d'Infanteria número 1, caserna del Retir; Regiment d'Infanteria número 4, caserna de la Muntanya; Regiment d'Artilleria número 1, caserna de Jetafe; Regiment d'Artilleria número 2, caserna de Vicálvaro; Regiment d'Artilleria de Caballo; Campament; Grup d'Informació; Campament Grup contra serins; Campament Grup Enllumenat, caserna de la Muntanya; Regiment de Sapadors número 1, caserna de la Muntanya; Batalló de Sapadors número 1, Campament.

I els mestres armers, també

Madrid, 25. — El Ministeri de la Guerra comunica:

Tots els mestres armers dels dissolts cossos d'aquesta guarnició es presentaran amb la màxima urgència al Parc de l'Exèrcit d'Artilleria, carrer del Pacific, per a un assumpte del servei.

L'ACCIO DE L'AVIACIO DE CATALUNYA

El teniente coronel Diaz Sandino, cap de les forces aèries de la Base de Barreiros, comunica ahir, a les vuit del vespre a l'honorble President de Catalunya, el següent:

«Vostre matí hem efectuat una detin-
gut i l'oració de la situació de les for-
ces rebels a la regió aragonesa.

A Casp hem observat una concentració
de rebels i una petita columna de sedi-
cions. Els hem bombardejat amb mitja
eficàcia.

A la part Nord de la regió noms pe-
tits nuclis de feixistes, i prop d'Osca hem
trobat la columna del coronel republicà
Villalba que es dirigia cap a la susdita
ciutat.

El fort «Capitàns», a Jaca, ja estava en
poter de les tropes lleials, segons radio
del coronel Villalba rebut en ruta.

La part Nord de la susdita província,
completament ocupada per les nostres
troops republicanes. Se'n troben noves
forces al migdia hem arribat damunt Sa-
ragonosa.

Hem bombardejat amb gran eficàcia

part de l'Acadèmia, el camp d'aviació i les casernes.

Les tropes feixistes ens han rebut amb nodridissim foc de canó, bateries anti-
aeris i fuselleria, sense causar-nos ni un sol impacte.

Quan tornàvem a la nostra base hem salutat la primera columna que Catalunya envia en ajut dels seus germans aragonesos a Bujaraloz.

Amb l'entusiasme dels meus oficials i tropes i l'esperit combatiu continuarem la lluita fins a extingir les forces feixistes i alliberar els nostres germans d'Aragó.

Avui com ahir i com demà estem disposats a donar les nostres vides per la llibertat i per la República.

L'acció de l'aviació lleial

Madrid, 24. — Durant tot el dia d'ahir les forces d'Aviació addictes al Govern del primer moment han continuat atacant, sufocant els forces de sedició. L'aviació ha actuat amb èxit en diferents llocs, essent la seva obra molt eficaç. Els aviadors han causat estralls de consideració als enemics en galtejant totes parts. S'ha recollit els sediciosos material de guerra, part del qual està al Palau de Buenavista. De Madrid, Catalunya i Llevant així com de les províncies de Biscain i Guipúscoa, fortes columnes es preparen per reforçar les ja disponibles per a atacar els rebels. Les tropes organitzades pel Govern de la Generalitat marxen sobre Saragossa per lluir-

tar en defensa de la democràcia i de la República. Cada vegada és més alt l'optimisme que envaeix el Govern, tot i que és obstinada la resistència dels forces rebels, però sabem que es farà justícia contra els portabandera de la pau nacional i els enemics de la República.

Ja està de broma!

Madrid, 24. — El general fascista de Burgos ha dictat un ban prohibitiv als aparells de ràdio instal·lats a hotels i establiments públics la recepció de notícies de les emissores de les ciutats fidals al Govern, especialment Madrid, Barcelona i Sant Sebastià. I imposarà una multa de 8.000 pesetas als contraventors, car segons el ban aquestes emissores són clandestines i les seves notícies falses.

Demà, a Madrid, obriran les botigues

Madrid, 24. — En atenció a les circumstàncies i per tal d'atendre degudament els serveis de proveïment, l'alcalde de Madrid ha disposat que demà diumenge es mantinguin normalment oberta tots els mercats de Madrid, igual com tots els magatzems a l'ençàrrega d'articles de primera necessitat, els quals han de funcionar com d'ordinari.

Marcelí Domingo parlarà per ràdio

Madrid, 25. — Aquesta nit, a dos quarts d'onze, des del micròfon d'Unió Ràdio, instal·lat al ministeri de la Generalitat, dirigirà la paraula a tot el país l'ex-minestre Marcelí Domingo.

A la històrica ciutat de Casp ja no hi ha feixistes

Notícies de primera hora d'aquesta tarda diuen que les forces lleials han entrat a Casp al crit de Viva la Llibertat! Regiments d'infanteria provinents de Lleida, junt amb artilleria arribada de Barcelona, han llançat damunt la his-

tòrica ciutat en poder dels facciosos i els han foragiat i els han ocasionat nombroses baixes.

Les forces feixistes han reculat cap a Saragossa.

Les tropes catalanes han entrat a Casp

A la una de la tarda, des del microfófon instal·lat al Palau de la Generalitat, s'han radiat les següents notícies:

«En aquest moment es rep la notícia que les forces del regiment d'infanteria número 16 i militars de Lleida i Partití de Barcelona, han ocupat, previ petit bombardeig, la ciutat de Casp, al crit de Viva la Llibertat!

L'entusiasme de les forces és indescrivible.

El poble ha rebut la columna de la milícia arribant la germana Catalunya.

L'acció valerosa de l'aviació

El tenient coronel d'Aviació senyor Sandino, comunica a l'Honorble President de la Generalitat de Catalunya que una de les seves esquadres, sortides aquesta matinada cap a Aragó, segueix practicant reconeixements per tal de vigilar els nous rebels i bombardejar-los.

Estan en contacte amb les columnes que han sortit de Catalunya.

RADIO SEVILLA JA HA CALLAT

Aquesta matinada al servei dels rebels, que tants discursos i baixanes ha vinent, hanent aquests últims dies, no ha deixat sentir més la seva veu des de les 10 del matí d'aquest d'avui.

Notícies arribades de Sevilla diuen que el traidor general Quispe de Llano prepa la fugida cap a Portugal i que cada moment van desertant més tropes de les seves columnes.

Sembó també confirmar-se que s'ha decidido, en llur desesperació, cometre tota mena d'atrocitats i crims.

UN TRANQUIL

Però que li ho confisquin tot

Madrid, 25. — L'excomte de Romanones, Alvar de Figueras i Torres, ha ofert al Govern la magnifica finca de la seva propietat de l'Hort e Sant Ferran, situada a la Ciutat Lineal.

A dos quarts de quatre d'aquest matí ha sortit l'expedició sanitària cap a Saragossa

A dos quarts de quatre d'aquest matí han anurat amb llurs visques crits de l'Estatut de França, han sortit d'entusiasme els que an a realitzar aquells a Saragossa el tren sanitari que respon a la gran obra humanitaria.

El seu objectiu és contribuir molt animats i en part, i tres han estat, a l'acció del feixisme monàrquic a la capital aragonesa. Tot l'avancet de l'hora, han citat la seva adhesió al règim i a les estat molts els ciutadans i els han acusat fornicació que el defendien.

El seu objectiu és contribuir molt animats i en part, i tres han estat, a l'acció del feixisme monàrquic a la capital aragonesa.

El seu objectiu és contribuir molt animats i en part, i tres han estat, a l'acció del feixisme monàrquic a la capital aragonesa.

A TOTS ELS TREBALLADORS

COMPANYS:

La lluita continua contra les forces feixistes. Si per una banda els soldats del poble deserten de les files reaccionàries, els païsans feixistes ocupen llurs llocs.

La situació és francament favorable per a les forces populars; cal, però, continuar amb fermesa la lluita implecable contra els nostres enemics. La guerra civil que diumenge començà pot ésser llarga. Cal organitzar amb eficàcia els fronts de batalla, però cal també normalitzar les tasques de la producció.

Si no ho féssim, aviat la fam seria un aliat del feixisme. Ultra l'afebliment en les forces proletàries que lluiten, provocaria el descontentament i la protesta en les masses populars.

Per a lluitar contra els militars insurrectes i tots llurs diaris reaccionàries, és tan eficaç la tasca dels treballadors que a la fàbrica, al taller o al camp, posen en marxa el mecanisme productor com l'esforç dels companys que lluiten amb el fons a la mà.

Cal tornar al treball. Cal normalitzar la producció. Cal produir per als del front i per als de la retaguardia. Per això, companys que no lluiteu, la U. G. T. us prega que retorneu al treball i que compliu amb el vostre deure.

La U. G. T. creu també que com que els treballadors han lluitat i lluiten amb heroisme contra les forces feixistes, impenint que realitzin llurs criminals propòsits, mereixen que es millori llurs condicions d'existència.

La U. G. T., amb l'ajut entusiasta del Partit Socialista Unificat de Catalunya, demana i està treballant per aconseguir-ho.

LA SETMANA DE QUARANTA HORES.

SALARI MINIM VITAL.

PAGAMENT DELS SALARIS D'AQUESTS DIES.

PAGAMENT DELS SALARIS ALS TREBALLADORS EN ROTLATS A LES MILICIES.

SOLUCIO DE TOTS ELS CONFLICTES PENDENTS, D'ACORD AMB LA U. G. T. I LA C. N. T.

CONTROL DE LA BANCA I LA BORSA PELS TREBALLADORS.

RETIR OBRER ALS 55 ANYS AMB 75 % DEL SALARI. ASSEGURANÇA DE MALALTIA.

CONFISCACIÓ DELS BÉNS ALS CAPITALISTES EN REBEL-LIO.

SUBSTITUCIÓ IMMEDIATA DE L'ENSENYAMENT DELS ORDRES RELIGIOSOS I IMPLANTACIÓ DEL PROGRAMA DE LA F. E. T. E.

INTERVENCIÓ EN LES INDUSTRIES DE GUERRA.

RETORN IMMEDIAT DE L'IMPORT DELS FRUITS ALS RÀFASSAIRES, LIJURATS PEL DECRET DEL GENERAL BATET.

ANUL·LACIÓ DE LA LLEI ESQUIFIDA DEL PARLAMENT CATALA I NO LLIURAR CAP FRUIT MENTRE NO N'HI HAGI UNA ALTRA DE MES BENEFICIOSA PER ALS CAMPERSOLS.

EL SECRETARIAT

Ahir va ésser mort un traidor a Santa. Un capità de guàrdies d'assalt que dividénd es va passar als feixistes, anomenat Juan Rubio Almirón.

Les coses han anat així.

El passat diumenge en presentar-se les forces feixistes a la Plaça d'Espanya, un capità d'assalt que comanava una de les companyies allotjades en un dels grups escolars i que hagué de batir els traidors, en veure com els militars traidors disparaven contra els seus.

El capità en qüestió va atrever bandera blanca, i es rendí als traidors de la República. Gràcies a les milícies que s'havien parapatat a la plaça de braus la rendició no va tenir conseqüències, perquè va permetre als guardies d'assalt que es referien de la sorpresa i que continuassin la batalla empresa.

Ahir a la tarda, prop de les sis, un roderigué al capità que calia netejar la camioneta, car estava plena de sang de ferits i morts que hi foren transportats

pel motiu que una miliciana voleia utilitzar-la. El capità d'assalt replicà textualment: «Eses milicians que se jordan! Quan el xofre li féu observar que els abnegats milicians no mereixen si tracte que el capità els donava, aquest es tragut una pistola i la posà al pit del xofre.

Mentre això es trobaven uns milicians que havien vist l'escena s'atancaren per tal de veure què passava.

INFORMACIÓ DE L'ESTRANGER

Informació estrangera sobre Espanya

Facilitada per l'agència Fabra

Nou ambaixador alemany a Madrid

Berlín, 24. — Ha estat nomenat ambaixador a Madrid el senyor von Stohrer, actual ministre plenipotenciari al Caire.

**Les dretes franceses volen
aprofitar els fets d'Espanya
per a crear dificultats
al Govern francès**

París, 24. — El grup d'Unió Republicana del Senat ha encarregat a la seva Mesa que s'entreveu amb el senyor Deladier, ministre de la Defensa Nacional, a fi d'interrogar-lo sobre el rumor circulant d'haver subministrat armes al Govern espanyol.

Rumor desmentit

París, 24. — Oficialment s'anuncia que no s'ha fet cap illurament d'armes a cap potència estrangera. Al Quai d'Orsay es declara que abans de fer-se un illurament d'armes cal consultar el ministre de Negocis Estrangers. Fins ara no s'ha fet cap petició per part del Govern espanyol en aquest sentit.

Joan March i altres bandits internats dins França

Balona, 25. — A conseqüència d'haver estat descoberta a Biarritz gran quantitat de proclames i manifestos impresos pels rebels espanyols, la policia ha expulsat de la població diversos significants enemics del règim republicà espanyol, entre altres el banquer Joan March.

Els fugitius rebels confessen llur derrota

Perpinyà, 24. — Nombrosos refugiats dretistes espanyols en aquesta població, que han arribat de Port Vendres, afirmen que les dretes manquen de cap i que, en aquestes condicions, la sedició pot ésser reduïda molt ràpidament.

No és cert que el representant
espanyol a l'O. I. T. ocipi
l'ambaixada de París

Ginebra, 24. — Als cercles oficials de l'Oficina Internacional del Treball es desment que el delegat espanyol s'hagi presentat a París i ocipi l'ambaixada d'Espanya.

També l'ambaixada d'Espanya publica un comunicat en el qual es diu que l'ex-ministre espanyol senyor Fernando de los Ríos, actualment no és el representant d'Espanya a Ginebra. El seu viatge a París no implica cap missió oficial.

Els serveis de l'ambaixada, en absència de l'ambaixador, senyor Albornoz, estan assegurats pels organismes regulars.

Calma a Gibraltar i els seus voltants

Gibraltar, 24. — Durant les últimes 48 hores no ha estat vist cap vaixell de guerra espanyol, ni es té coneixement que s'hagin registrat combats prop de la zona britànica.

A Gibraltar comença a faltar queviures, i el proveïment s'efectuarà des de la zona francesa del Marroc.

Vaixells estrangers cap al nostre país

Berlín, 24. — Dos vaixells de guerra alemanys marxen amb rum a Espanya. Un amarrat a Sant Sebastià i l'altre a Barcelona.

Marsella, 24. — El paquebot nord-americà «Exeter» ha rebut ordre dels seus amadrins de desembarcar a Marsella els seus passatgers, i dirigir-se a Barcelona per fer-se càrec dels ciutadans nord-americanos.

Tòlo, 24. — El creuer «Duquesne» ha salpat aquesta tarda cap a Tànger.

Moviment de vaixells francesos

París, 25. — Ha estat enviat a Tànger un contratorpediner. Dos contratorpediners marxen a Sevilla, un vaixell a València i a Malaga, i sembla que anirà a Berlona una important unitat de l'armada francesa.

El contratorpediner «Indomptable» ha estat enviat a Sant Sebastià i un altre vaixell de guerra anira a Bilbao.

Els interessos japonesos són salvaguardats

Toquio, 25. — El senyor Arita, ministre de Negocis Estrangers, ha donat instruccions al senyor Satoh, ambaixador del Japó a França i al senyor Yano, ministre del Japó a Espanya, a fi que prenguin les mesures necessàries per a salvaguardar els interessos japonesos a la República espanyola.

Els americans, també

París, 25. — L'encarregat de Negocis dels Estats Units a París s'ha entrevistat amb el seu secretari de Negocis Estrangers, senyor Vienot, el qual li ha comunicat que mentre s'espera l'arribada a Espanya d'un vaixell americà, els vaixells francesos en ports espanyols allotjaran immediatament tots els americans que ho demanin.

Washington, 25. — El Departament d'Estat ha pogut comunicar telefònicament amb l'ambaixador dels Estats Units a Madrid, mister Claude Bowers. L'ambaixador ha declarat que estava sa i bo que el creuer «Oklahoma» i el guardacostes «Cayuga» es trobaven a Sant Sebastià.

Badajoz i Tuy, nostres

Lisboa, 25. — Un grup d'espanyols que, procedents de Badajoz, s'han refugiat a Portugal, han declarat que Badajoz està en mans de les milícies populars. Hi ha tranquil·litat en aquella ciutat.

A més, 52 religiosos pertanyents al Col·legi del Sagrat Cor de Tuy, que s'han refugiat a Portugal, han declarat que Tuy està en mans de les milícies del Govern.

La neutralitat de Tànger

París, 25. — Sembla que els ambaixadors d'Anglaterra i França a Madrid han demanat la retirada del port internacional de Tànger de la flota espanyola, a fi d'asegurar l'estreta neutralitat del port internacional.

Els vaixells alemanys

Berlín, 25. — El Govern del Reich envia a Espanya dos creuers. Se sap que han estat designats per a anar a Espanya els dos creuers de tipus modern «Deutschland» i l'«Almirall Scheers». Aquests dos vaixells disposen d'una tripulació de 1.700 homes cada un, amb armament ultramodern.

Els facciosos del Nord tenen por del bombardeig

Bordeus, 25. — El periòdic «Liberté du Sud-Oest» comunica de Danzària, que des d'ahir ha estat tancada la frontera espanyola. En aquest lloc vint feixistes intentaren passar la frontera per dirigir-se a Pamplona. El general Mola ha invitat la població de Biriatou a posar els colors francesos, a fi que els avions que bombardegen Irun no s'equivin d'objecte i causin danys en territori francès.

Kindelan i Franco també tenen por

Gibraltar, 25. — El general de l'Aviació senyor Kindelan, que està al costat del general Franco, ha telegrafiat urgentment als ministres de Negocios Estrangers d'Itàlia i Alemanya, insistint que facin gestions prop del Govern britànic, perquè cessi l'activitat dels vaixells de guerra espanyols a les proximitats de Gibraltar.

Més refugiats feixistes que
s'ho veuen perdut

Perpinyà, 25. — Han arribat a Port Vendres nombrosos refugiats polítics. Han declarat que els partits de dreta i els que pertanyen no tenen dirigents i en aquestes condicions la sedició serà reduïda molt aviat.

A Port Vendres ha arribat el vaixell holandès «Tiberius», procedent de Barcelona i Tarragona. Hi anaven 92 holandesos, entre altres vint persones ampliades com a tècnics en una fàbrica de Barcelona. Altres passatgers són esportius que desitjaven participar en els Jocs Populars de Barcelona. A la nit sortiren cap al seu país en tren.

No és cert que Sant Sebastià
hagi sofert grans destroces

Hendalia, 25. — Contràriament a les informacions que ha publicat part de la premsa francesa, la ciutat de Sant Sebastià no ha sofert les destroces anunciades.

L'església del Bon Pastor i el Casino no han estat bombardejats i fins ara con-

tinuen intactes. Només al Gran Hotel de Maria Cristina ha sofert algun dany.

Aquests informes, molt segurs, foren facilitats per alguns repatriats de Sant Sebastià.

Loyola s'ha de rendir avui

Hendalia, 25. — A darrera hora s'assenyala que l'aviació governamental advertí a la guarnició rebel de Loyola que seria bombardejada si no es rendia avui mateix.

Un regiment escocès a Gibraltar

Gibraltar, 25. — Procedent de Palestina ha arribat el regiment «Gordon Highlanders» a bord del creuer de batalla «Repulse».

Funcionari monàrquic que plega

París, 25. — El senyor Del Castillo i Campos, encarregat de negocis d'Espanya, ha dimès el seu càrrec.

Un cònsol discret

Marsella, 25. — El «Clotat de Tarragona i els torpediners espanyols continuen ancorats en aquest port. El cònsol d'Espanya ha rebut la visita dels dos comandants, però no ha donat cap classe de precisió sobre l'entrevista.

Estrangers que es refugien a França

París, 25. — El ministeri de Marina comunica que el vigia «68» desembarcà a San Juan de Luz 88 persones, evacuades de Sant Sebastià. El contratorpediner «Indomptable» desembarcà tres-centes persones. El vigia «68» sortirà demà cap a Sant Sebastià, on hi ha dos contratorpediners anglesos que evacuen subdits britànics.

Balona, 25. — El sentinel de l'estació naval de Bidassoa ha arribat a San Juan de Luz transportant dues-centes dones i nens procedents de Sant Sebastià. A aquest vaixell seguia un creuer francès, el qual portava a bord membres del Consolat francès a Sant Sebastià.

El cònsol d'Espanya a Marsella ha desmentit que hagi dimès el seu càrrec.

Noticiari de l'estranger

Un avió Madrid-París ha arribat a dos quarts d'una a l'aeròdrom d'aquesta ciutat procedent de Madrid. Hi van deu aviadors espanyols. A primeres hores d'aquesta tarda l'aparell sortirà cap a Le Bourget.

Incident aclarit

Londres, 25. (Urgent). — El Foreign Office ha rebut avui una nova comunicació de Sir Chilton, ambaixador de la Gran Bretanya, la desaparició del qual fou anunciat per certs sectors de la premsa mal informats o mal intencionats.

Es desmentixi categorínicament la informació de premsa segons la qual l'almirall anglès, comandant dels vaixells ancorats al port de Barcelona hagi donat als valxells italians instruccions necessàries sobre el seu comportament.

Allo que el susdit almirall comunica a l'oficialitat dels vaixells italians és que no es canviaran les salutacions de costum per tal que les canonades no produixin alarmes.

LES DRETES FRANCESSES LAMENTEN EL DESASTRE DELS FEIXISTES ESPAÑYOLS

París, 25. — El diputat dretista senyor Pierre Taittinger ha demanat una interpellació al Govern sobre les mesures que pensa prendre.

Primer: Per a assegurar la protecció o repatriació dels francesos residents a Espanya.

Segon: Per a mantenir, respecte als partits polítics que s'enfronten en aquest país, una estricta neutralitat.

TECNICS RUMÀNOS CASTIGATS

Bucarest, 24. — El Tribunal ha condemnat a penes de cinc a divuit mesos de presó i a trenta milions de leis en concepte de danys i perjudicis, conjuntament i solidàriament amb la ciutat de Bucarest, a nou arquitectes, constructors i contractistes que intervingueren en la construcció de les tribunes que s'enfonsaren a Cotroceni durant la revista militar del 8 de juny, a conseqüència de la qual catàstrof resultaren diversos morts i un miler de ferits.

LES CONFERÈNCIES INTERNACIONALS

Roma, 24. — Als cercles polítics es té el convenciment que Itàlia no rebutjarà en principi la invitació de participar a la Conferència de les cinc potències.

Es possible que Itàlia i Alemanya es posin d'acord per facilitar una contestació comuna.

Berlín, 24. — Aquest matí han estat oficialment comunicades al Govern del Reich les resolucions adoptades per la Conferència tripartita.

A FRANÇA AUGMENTA EL PREU DELS DIARIS

París, 24. — El preu dels diaris serà elevat a trenta céntims. Fins ara quasi tots eren venuts a vint-i-cinc céntims.

NOTÍCIA DE LA XINA

Kang-Hai, 24. — L'Agència Central News anuncia que les forces kuangsiates han ocupat sense trobar resistència el sud de Hunan.

El problema de Danzic

Entrevistes i negocis

Varsòvia, 24. — El senyor Lester, Alt Comissari de la Societat de Nacions a Danzic, s'entrevistà ahir amb el senyor Papée, Comissari general de Polònia, el qual exposà els termes de la seva entrevista amb el senyor Greiser, President del Senat.

Fins ara, el senyor Lester únicament ha tramès a la Secretaria de la Societat de Nacions els textos dels decrets adoptats el dia 18 d'aquest mes pel Senat de la Ciutat Lliure.

Per altra part, s'anuncia que no s'efectuarà la suposada visita dels senyors Goering o Goebbels a Danzic, anunciat per el dia 28 d'aquest mes.

Incident que hom pretén liquidar

Varsòvia, 24. — Respecte a l'incident suscitat per la visita a Danzic del creuer alemany «Leipzig», el senyor Pat ha fet les següents manifestacions:

«Les gestions realitzades per l'ambaixador de Polònia a Berlín respecte a l'esmentat incident, han acabat amb un canvi de notes que aclareix completament la situació.»

La dictadura polonesa es somet al militarisme teutònic

Varsòvia, 24. — L'organ governamental «Sras» crea que, si bé les últimes mesures preses pel Senat de Danzic violaren la Constitució i l'Estatut Internacional, no s'ha atemptat a la sobirania de Danzic i Polònia, i, per consegüent, no té per què intervenir.

GUERRA A MORT AL FEIXISME!

**Ha caigut
Albacete!****TREBALL**

BARCELONA: 25 DE JULIOL DE 1936

**Ha caigut
Casp!****NO PASSARAN!****Enrera els causants de la guerra civil!**

El poble antifeixista de Catalunya i de totes les terres de la República va estrenyent el cercle contra els facciosos

A Madrid s'unifiquen els permisos de circulació

Madrid, 24. — Les milícies i forces lleials han de donar facilitats a les persones que condueixen vehicles motoritzats, mentre els permisos no puguin ésser substituïts pel model unificat d'autorització, les característiques del qual seran radiades per a coneixement del públic.

Les organitzacions sindicals de la C. N. T. i de la U. G. T. i els partits polítics del Front Popular, aniran substituint a poc a poc per les noves, les antigues autoritzacions, i quant als nous vehicles requisats, seran proveïts per mitjà d'elles de l'autorització model unificada.

Els pagesos de Castella també tornen al treball

Madrid, 24. — La Federació de Treballadors de la Terra de Carabanchel Baix, invita tots els agricultors de la província de Madrid perquè es reintegri al treball dilluns vinent, a l'efecte de no deixar que es perdi el que hi ha a la terra.

L'Hotel Ritz, ofert al Govern

Madrid, 24. — La direcció de l'Hotel Ritz de Madrid l'ha ofert al Govern per instal·lar-hi els serveis sanitaris. La Direcció general de Sanitat, ha acceptat l'oferta i en aquests moments procedeix al millor aprofitament de les magnífiques condicions que té aquest hotel.

Servei postal gratuït per a les milícies

Madrid, 24. — El ministre de Comunicacions ha organitzat un servei postal mòbil que proveirà les columnes que lluiten, de targes postals gratuïtes, a l'efecte que els combatents del Front Popular antifeixista puguin comunicar amb llurs familiars i rebre així mateix al camp, llur correspondència.

Més oferiments al Govern

Madrid, 24. — El senyor Ferrando Batanero, en nom del Consell del Mont de Pietat i Caixa d'Estalvis de Madrid, ha donat 50.000 pesetes per atenció de malats i ferits.

La Casa Artiach ha ofert totes les seves existències de galetes dels seus magatzems.

Un avió rebel es passa a les forces populars

Madrid, 25. — Aquest matí ha sortit del Marroc un avió per observar una columna de les forces populars que opera a Algecires. El pilot va aconseguir desfer-se de l'observador que l'havia d'acompanyar i aquest matí s'ha presentat a Getafe, on s'ha posat a disposició del Govern.

Dos avions rebels abatuts

Madrid, 25. — Les forces destacades a Somosierra per a impedir l'entrada dels facciosos a Madrid, han abatut dos avions rebels que hostilitzaven aquelles forces adictes.

Es restableix el tràfic ferroviari

Madrid, 24. — Les organitzacions obres de la U. G. T. i la C. N. T. d'acord amb la secretaria de l'Estat a la Companyia Nacional del Ferrocarril de l'Oest d'Espanya, han pres el següent acord:

Posar en circulació els trens números 22 i 21, entre Madrid i Talavera, admetent viatgers en ambdós sentits i mercaderies a gran velocitat des de Talavera a Madrid, per tal d'assegurar la normalitat en els primers i el proveïment de la capital dels articles més indispensables. Aquests trens faran llur sortida de Madrid a les 8:30 del matí i l'arribada a les 20:30.

La Companyia dels F. C. del Nord d'Espanya ha restablert el servei entre Madrid i l'Escolar, adhuc per a passatgers.

Totes les autoritats judicials són lleials a la República

Madrid, 24. — Al Tribunal Suprem i Fiscalia de la República es reben telegrammes i comunicacions de les autoritats judicials, fiscals, secretaries i auxiliars, d'adhesió al règim i de lleialtat a ell, al qual estan disposats a servir contra els que atempten l'ordre estableert.

Pel que es refereix als de Madrid, tots estan a llurs llocs, complint amb tota lleialtat llurs deures en aquests moments difícils, sense defalles en llur ànim, a desgrat de la tasca que han de realitzar, per la qual cosa és deure de tots auxiliar-los en la difícil i patòtica tasca que realitzen, sense donar crèdit a rumors insidiosos, que puguin propagar-se amb intenció reprobable.

Dos avions rebels de Logronyo són abatuts

Madrid, 25. — (Urgent). — Es comunica oficialment que un avió de caça d'aquesta base, en una sortida d'exploració, ha trobat dos avions Breguet de la base de Logronyo. S'ha entaulat combat, i ha esterrat els dos aparells feixistes.

Sant Sebastià i Vitoria, nets de bandolers feixistes

Madrid, 25. — El ministre de la Governació comunica que el Governador de Bilbao anuncia que dues columnes lleials enviades des de Bilbao, han reduït els últims redrets de la rebellia a Sant Sebastià. Els sublevats s'havien fet forts a l'Hotel de Maria Cristina. Gran quantitat de sublevats, han quedat presos.

Com a resultat d'aquesta operació, la ciutat de Sant Sebastià està completament a mans del Govern.

El propi comunicat diu que dues columnes marxen contra Vitoria, a l'efecte de netejar aquella població de rebels.

PROCLAMA DEL MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ

Madrid, 24. — Per ràdio s'ha fet pública una proclama del ministre de la Governació dirigida al poble espanyol.

S'hi diu que no hi ha cap possibilitat de triomf per als sublevats. Sevilla, Saragossa, Albacete i algun altre indret, últimes redrets dels sublevats, on es resisteixen desesperats i enfollits, són llocs de desolació, de miseria i de caos. Ni un sol ciutadà no ret acatament als facciosos que desesperen llur impaciència, perquè si fan moviments de tropes encaminats a avançar un pam de terreny, perdren, per virtut de la reacció popular, el conquistat per sorpresa en els primers moments. El senyal que en llur fugida defen els que no saben resistir a les tropes lleials, té per signe el desenfè, la crueltat. Així, la venjança dels vencuts s'acarnissa en ciutadans indefensos. La història haurà d'afegir, quan en les seves pàgines imprimeixi els noms dels caps de la ignominia, el crim i l'horror com a característiques més acusades dels últims vestigis d'una època vergonyosa i dramàtica i d'una rebellia insensata.

La moral, l'entusiasme i l'esparit de sacrifici, en contrast amb la vergonyosa

Joan March va sufragar la subversió

A Governació fou radiada la següent nota:

«Se tiene ya la seguridad de quién es la persona que ha financiado el movimiento sediciero. Desde este momento, el país puede proclamar y señalar con indignación al negociante sin escrupulos que no ha dudado en ensangrentar a todo un pueblo para seguir, de la manera impune que lo viene haciendo a través de veinte años, sus rapacaidades y sus fraudes. Don Juan March era el banquero de la rebelión.

Se ha captado un ràdio del general Franco al jefe de la Comandancia de Baleares, que dice así:

«Preguntad a Palma de Mallorca, a la Banca March, las señas de don Juan March, en Biarritz, y comunicadlas urgentemente.»

El telegramma va cifrado y ha sido traducido en Madrid por elements tècnics afectos al Gobern.

Els rebels del Nord continuen retrocedint

Sant Sebastià, 25. — Ha tingut lloc un encontre al barranc d'Endarla, que separa Navarra de Guipúzcoa, a uns deu quilòmetres d'Irun. El combat que s'ha lluitat fou bastant important, i part dels rebels es retiraren cap al Bidasoa. Prengueren part en l'encontre, molts carabiners.

Company periodista mort per la xurma

Madrid, 25. — El periodista Fernández Álvarez més conegut amb el pseudònim de «Ivans», que pertanyia a la redacció del «Heraldo de Madrid», i fou diverses vegades corresponsal especial d'aquest diari a la Societat de Nacions, ha resultat mort per un projectil d'obús, en el combat de la Serra del Guadarrama.

Casares Quiroga, combatent amb les armes a la mà

Madrid, 25. — El diari «Política», en la relació que fa dels combats haguts a la Serra del Guadarrama, explica que el seu corresponsal especial troba l'ex-president del Consell, senyor Casares Quiroga, que portava un vestit blau de mecanic, amb espadanyoles i amb un fusell a la mà, combatent com un senzill soldat.

El senyor Casares Quiroga haqüé d'abandonar la línia de foc per tal d'acompanyar l'ajudant del ministre senyor Julián Castro, però retornarà avui mateix a la línia de foc, per seguir combatent.

Els sublevats fugen per tot arreu

Madrid, 25. — Es va confirmant la notícia que els rebels han sofert una gran desfeta en els combats de Serra del Guadarrama. Els sublevats han fugit en diverses direccions, desconcertats i abandonant material.

Generalitat**La intervenció de la Generalitat a la Banca i la Indústria**

El Conseller de Finances ens informa que fins a l'hora present els serveis de banca i tots els altres relacionats amb el pagament de jornals es realitzen amb absoluta normalitat.

El conseller ha girat una visita d'inspecció i ha conferenciat amb el Comissari general de Banca. Els delegats de la Generalitat són tots al seu lloc, complint el deure que se'ls ha assignat, conjuntament amb els delegats de la Federació de Treballadors de Banca i Borsa.

Al Comitè Permanent d'Indústria ha acudit des de primera hora molta gent, que va essent atesa com cal pels funcionaris de la Generalitat, auxiliats eficacement pels alumnes de la Institució d'Estudis Comercials i per altres elements tècnics que s'han ofert.

Tot marxa amb plena normalitat. El poble, amb la seva serenitat, i les forces de vigilància, cooperen eficacement a la normalitat d'aquest important assaig.

LA GENERALITAT HA INAUTAT DE L'INSTITUT DE CULTURA DE LA DONA

La Generalitat de Catalunya s'ha incarcat de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular per a la Dona, per destinarlo a institució popular per a les dones de Catalunya. La Direcció del Servei d'Educació Domèstica de la Generalitat, disposta des d'ara la nova organització, que funcionarà immediatament.

VISITES

El cap de la Quarta Divisió, general Aranguren, ha complimentat el President. El conseller Gassol ha anat a tornar la visita l'esquadra italiana.

El cònsol francès, acompanyat del comandant del vaixell d'aquella nacionalitat que hi ha al nostre port, i d'un ajuntant, ha visitat el President Companys.

ORDRES I DECRETS

El Butlletí Oficial de la Generalitat d'auvia publica, entre altres, els decrets i ordres següents:

Ordre creant una Comissió de Premsa a tot Catalunya per exercir el control de totes les empreses periodístiques, i nomenant Comissari el Sr. Joaquim Vilà i Bisa.

Decret creant la Comissió General de la Banca, per mitjà de la qual el Govern de la Generalitat intervingrà el funcionament de la Banca privada que opera a Catalunya.

Decret disposant que l'Escola Normal de Mestres i Mestresses de la Generalitat es faci càrrec de tots els centres d'ensenyament confessional de Catalunya per tal d'habilitar-los per a escoles del poble.

Decret en virtut del qual la Generalitat de Catalunya s'apropia tots els materials i objectes d'interès pedagògic, científic, artístic, històric, arqueològic, bibliogràfic i documental que hi hagi als edificis o locals afectats pels actuals esdeveniments.

Ordre disposant que el Rector de la Universitat Autònoma de Catalunya es faci càrrec de tots els centres d'ensenyament que constitueixen el Districte Universitari, als efectes del manteniment de l'ordre, valentz! Visog la Llibertat!

Un dels molts herois anònims que ha donat la nostra classe treballadora